



ข้อบังคับคุรุสภา

- ☞ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณ
ของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ☞ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณ
ของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙

คำนำ

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญในการกำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษา ได้แก่ วิชาชีพครู วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา วิชาชีพผู้บริหารการศึกษา เป็นวิชาชีพควบคุม และวิชาชีพศึกษานิเทศก์ เป็นวิชาชีพควบคุมอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพ และต้องประพฤติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับ หากผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ อาจถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ และอาจเป็นเหตุให้ได้รับโทษตามจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

ในการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ ได้ดำเนินการออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการสำหรับการพิจารณาโทษเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อบังคับดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการวิชาชีพ ผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป



(ดร.จักรพรรดิ วัฒนา)

เลขาธิการคุรุสภา

ธันวาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

คำนำ

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๙

- บันทึกถ้อยคำของพยาน
- บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อบังคับคุรุสภา

ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑๑) (จ) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ และมติคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๕ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการคุรุสภา จึงออกข้อบังคับว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคุรุสภา

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

“คณะอนุกรรมการสืบสวน” หมายความว่า คณะอนุกรรมการสืบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

“คณะอนุกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะอนุกรรมการสอบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

“เจ้าหน้าที่จรรยาบรรณ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้ง

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและได้ยื่นข้อกล่าวหาต่อคุรุสภาว่า มีผู้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า กรรมการคุรุสภา กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ หรือนุคคลอื่น ซึ่งไม่ใช่ผู้ได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และได้ยื่นข้อกล่าวโทษต่อคุรุสภาว่ามีผู้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ

“ผู้คัดค้าน” หมายความว่า ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ซึ่งได้ร้องขอคัดค้านการเป็นอนุกรรมการสอบสวนของผู้ใดคนหนึ่ง

“ผู้ถูกคัดค้าน” หมายความว่า อนุกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนได้เสีย หรือได้ประโยชน์เกี่ยวกับข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

“การสืบสวน” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานแห่งกรณีที่มีการกล่าวหา หรือมีการกล่าวโทษ ซึ่งอนุกรรมการสืบสวนได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ในการที่จะทราบรายละเอียดพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษว่ามีมูลหรือไม่

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการต่าง ๆ ตามข้อบังคับนี้ ซึ่งอนุกรรมการสอบสวนได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ในการที่จะทราบข้อเท็จจริง หรือพิสูจน์การประพฤติดิจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมถึงการให้ถ้อยคำ หรือพยานหลักฐาน ตลอดจนบันทึกของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

“เอกสารหรือวัตถุ” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใดซึ่งทำให้ปรากฏความหมายด้วย ตัวอักษร ตัวเลข ผัง หรือแผน แบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ ถ่ายภาพ หรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐาน แห่งความหมายนั้น

“คำวินิจฉัย” หมายความว่า คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

“อนุกรรมการ” หมายความว่า รวมถึงอนุกรรมการสืบสวนการประพฤติดิจรรยาบรรณของ วิชาชีพ และอนุกรรมการสอบสวนการประพฤติดิจรรยาบรรณของวิชาชีพด้วย

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการคุรุสภารักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรก แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้าย แห่งระยะเวลา เดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเป็นวันหยุดทำการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่ เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ในกรณีที่มีการยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษหลายครั้งในประเด็นเดียวกัน ให้ถือวันที่ยื่นครั้งแรกเป็นวันเริ่มต้นในการนับระยะเวลา

ข้อ ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่จรรยาบรรณเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ของอนุกรรมการ

หนังสือเรียกมาให้ถ้อยคำ หรือหนังสือแจ้งให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุพยานตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุด้วยว่าจะให้มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หรือวัตถุพยานในเรื่องใด

ข้อ ๘ การประชุมของคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานอนุกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๒

คณะอนุกรรมการสืบสวนและคณะอนุกรรมการสอบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

ข้อ ๙ เมื่อมีกรณีกล่าวหาหรือกล่าวโทษว่าผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษากระทำผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ และประธานกรรมการเห็นว่ามีจำเป็นต้องสืบสวนหาข้อเท็จจริง ให้เป็นข้อยุติให้ประธานกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสืบสวน ประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นสมาชิกคุรุสภาประเภทสามัญในกลุ่มวิชาชีพเดียวกัน ซึ่งมีความรู้ความชำนาญหรือประสบการณ์ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ และให้แต่งตั้งอนุกรรมการจากสมาชิก คุรุสภาประเภทสามัญซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี และไม่เคยกระทำผิดจรรยาบรรณหรือผิดวินัย จำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้แทนคุรุสภาใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ส่วนราชการที่เกิดเรื่องกล่าวหา หรือเกิดเรื่อง

กล่าวโทษรวมอยู่ด้วย เว้นแต่กรณีที่อยู่แทนครูสภาใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. ส่วนราชการเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือเป็นผู้ถูกกล่าวโทษ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ให้เจ้าหน้าที่จรรยาบรรณเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

อนุกรรมการสืบสวนจะเป็นบุคคลเดียวกับอนุกรรมการสอบสวนในเรื่องเดียวกัน หรือในคราวเดียวกันมิได้

การดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะอนุกรรมการสืบสวนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้คณะอนุกรรมการสืบสวนมีอำนาจและหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษ และในกรณีจำเป็นประธานอนุกรรมการอาจมีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงาน ตามอำนาจและหน้าที่ แล้วทำรายงานสรุปความเห็นว่ามีมูลหรือไม่ เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

ข้อ ๑๑ ในกรณีผลการสืบสวนปรากฏว่ามีมูล หรือเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่ประจักษ์ว่ามี การกระทำผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยประธานคนหนึ่งจากกรรมการที่มีความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ และให้แต่งตั้งอนุกรรมการจากสมาชิกครูสภาประเภทสามัญ ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีและไม่เคยกระทำผิดจรรยาบรรณหรือผิดวินัย จำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน

ให้เจ้าหน้าที่จรรยาบรรณเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

การดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะอนุกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๒ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจและหน้าที่พิสูจน์ความจริงในข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ แล้วทำรายงานสรุปผลการสอบสวนและความเห็นเสนอคณะกรรมการ เพื่อวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีนี้ ให้รวมถึงการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ หรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษกล่าวอ้าง

(๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๕) ออกไปตรวจสถานที่

นอกจากอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ด้วยคำหรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงาน ตามอำนาจและหน้าที่

หมวด ๓

การคัดค้านอนุกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๓ อนุกรรมการสอบสวนต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

(๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ คือเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นที่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทน หรือตัวแทนของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

(๕) เป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

(๖) เป็นผู้มีเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

(๗) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๔ ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษอาจคัดค้านอนุกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๑๓ โดยทำเป็นหนังสือใช้ถ้อยคำสุภาพยื่นต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวัน นับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้านและต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้คัดค้าน

(๒) เหตุแห่งการคัดค้านว่า จะทำให้การสอบสวนหรือการพิจารณาไม่ได้ความจริงและความเที่ยงธรรม พร้อมด้วยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องนั้นด้วย

(๓) ลงลายมือชื่อผู้คัดค้าน

ข้อ ๑๕ การยื่นหนังสือคัดค้านนั้น ผู้คัดค้านจะยื่นด้วยตนเอง หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับก็ได้ ในกรณีที่ยื่นหนังสือคัดค้านด้วยตนเอง ให้ยื่นต่อหน่วยงานธุรการของสำนักงาน

ในกรณีที่ส่งหนังสือคัดค้านทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้เจ้าหน้าที่ของถึงประธานกรรมการหรือหน่วยงานธุรการของสำนักงานก็ได้

ข้อ ๑๖ การรับหนังสือคัดค้านให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มิผู้คัดค้านว่าอนุกรรมการสอบสวนผู้ใดเป็นบุคคลตามข้อ ๑๓ ให้อนุกรรมการสอบสวนผู้นั้นหยุดการพิจารณาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษไว้ก่อน และให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น โดยไม่ชักช้า

การประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณากรณีคัดค้านตามวรรคหนึ่ง เมื่อผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามเสร็จสิ้นแล้ว ต้องออกจากที่ประชุม

ถ้าที่ประชุมมีมติให้อนุกรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้านอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการที่มาประชุม ให้อนุกรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้านนั้นคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ถ้าที่ประชุมมีมติให้อนุกรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ ด้วยเสียงข้างมาก ให้อนุกรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันที่มิมติดังกล่าว

การลงมติให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๘ ในการพิจารณาเรื่องคัดค้านนั้น คณะกรรมการต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามของคณะกรรมการ และคณะกรรมการอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ผูกพันกับคำคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้ถูกคัดค้าน หรือพยานหลักฐานของผู้คัดค้าน

ข้อ ๑๙ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ เกี่ยวกับอนุกรรมการสอบสวน ซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาสอบสวนไม่เป็นกลาง อนุกรรมการสอบสวนผู้นั้นจะทำการพิจารณาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าอนุกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้อนุกรรมการสอบสวนผู้นั้นหยุดการพิจารณาไว้ก่อนและแจ้งให้ประธานกรรมการทราบ

(๒) ถ้ามีผู้คัดค้านว่าอนุกรรมการสอบสวนมีเหตุดังกล่าว หากอนุกรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้านนั้นเห็นว่าคนไม่มีเหตุตามที่คัดค้าน จะทำการพิจารณาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษต่อไปก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ประธานกรรมการทราบ

(๓) ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดว่าอนุกรรมการสอบสวนตาม (๑) หรือ (๒) มีอำนาจในการพิจารณาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นหรือไม่ โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๐ การกระทำใด ๆ ของคณะอนุกรรมการสอบสวน ที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามข้อ ๑๗ หรือข้อ ๑๘ โดยสุจริตย่อมไม่เสียไป เว้นแต่คณะอนุกรรมการสอบสวนจะมีมติให้ดำเนินการสอบสวนส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

ข้อ ๒๑ ถ้าปรากฏภายหลังว่าอนุกรรมการสอบสวนผู้ใดขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม หรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการสอบสวน การพ้นจากตำแหน่งเช่นนี้ไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงการใด ๆ ที่อนุกรรมการสอบสวนผู้ นั้นได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

หมวด ๔

การกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ

ข้อ ๒๒ การกล่าวหาหรือการกล่าวโทษว่าผู้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ ต้องทำเป็นหนังสือใช้ถ้อยคำสุภาพยื่นต่อคุรุสภา และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
- (๓) การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควรที่เกี่ยวกับการกระทำความดังกล่าว
- (๔) คำขอของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
- (๕) ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ ถ้าเป็นการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษแทนผู้อื่น จะต้องแนบใบมอบฉันทะให้กล่าวหาหรือให้กล่าวโทษด้วย

ในกรณีหนังสือกล่าวหาหรือหนังสือกล่าวโทษขาดสาระสำคัญตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ชัดเจน หรือไม่อาจเข้าใจได้ ให้เจ้าหน้าที่จรรยาบรรณแนะนำผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษแก้ไข หรือเพิ่มเติม สาระสำคัญให้ถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๒๓ การยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๒ อาจทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ยื่นด้วยตนเอง
- (๒) มอบให้บุคคลอื่นยื่นแทน
- (๓) ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ
- (๔) ส่งทางโทรสาร
- (๕) วิธีอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษด้วยการส่งทางโทรสาร ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษจะต้องส่งต้นฉบับจริงต่อตุรฎสภา โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๔ ให้ตุรฎสภาจัดพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรับข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษและออกใบรับให้แก่ผู้นำส่ง หรือแจ้งการรับให้แก่ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ สิทธิในการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหาย หรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่เป็นการปรากฏในสื่อมวลชนเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและเห็นว่าพฤติการณ์นั้นจะเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับนี้ เลขานุการอาจนำเรื่องปรึกษาต่อคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

หมวด ๕

การพิจารณาของคณะอนุกรรมการสืบสวน

ข้อ ๒๗ เมื่อประธานกรรมการได้รับแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษจากเลขานุการให้ดำเนินการตามข้อ ๕ แล้วส่งเรื่องให้ประธานอนุกรรมการสืบสวน ประธานอนุกรรมการสืบสวนต้องเรียกประชุมเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการสืบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหาหรือ ผู้กล่าวโทษก่อน จึงแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ หากข้อเท็จจริงยังรับฟังไม่เป็นที่ยุติอาจ แสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

การจับบันทึกถ้อยคำ ให้ทำตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๙ ให้คณะกรรมการสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นได้ว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏในข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูลหรือไม่

การนำพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการสืบสวนทำบันทึกให้ปรากฏว่าหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นไม่อาจนำต้นฉบับจริง มาแสดงได้จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสืบสวนเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใดสมควรจะ นำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้ประธานคณะกรรมการสืบสวนดำเนินการ ตามข้อ ๗ เพื่อให้ผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุพยานนั้นส่งพยานหลักฐานเพื่อนำมาประกอบการ พิจารณา

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ประธานคณะกรรมการสืบสวนขอให้ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูก กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษแล้วแต่กรณี ส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม หากผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพิกเฉยไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่ประธานคณะกรรมการ สืบสวนกำหนด ให้ถือว่าผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษแล้วแต่กรณี สละสิทธิการส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติม และให้บันทึกเหตุดังกล่าวไว้ด้วย

ข้อ ๓๒ การเสนอรายงานของคณะกรรมการสืบสวนต่อคณะกรรมการว่า ข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูลหรือไม่ ให้ถือตามความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่อนุกรรมการสืบสวนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากอนุกรรมการสืบสวนฝ่ายข้างมาก และต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๓๓ การเสนอรายงานของคณะกรรมการสืบสวนต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมี สารสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการสืบสวนพิจารณาสรุปรายงานและความเห็น
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ และผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
- (๓) พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

(๔) พยานหลักฐานที่รวบรวมได้

(๕) ความเห็นของคณะอนุกรรมการสืบสวน พร้อมทั้งเหตุผลที่แสดงว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษว่า มีมูลหรือไม่

ข้อ ๓๔ ในการเสนอรายงานของคณะอนุกรรมการสืบสวนต่อคณะกรรมการ ให้เสนอพร้อมสำเนาเอกสาร และพยานหลักฐานทั้งปวง หากมีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการใด ให้ระบุรายการพยานหลักฐานที่ไม่ส่งไว้ในรายงานด้วย

ข้อ ๓๕ เมื่อประธานกรรมการได้รับรายงานของคณะอนุกรรมการสืบสวนตามข้อ ๓๔ ให้เรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและดำเนินการโดยไม่ชักช้า

หมวด ๖

การพิจารณาของคณะอนุกรรมการสอบสวน

ข้อ ๓๖ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ประธานกรรมการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนทราบแล้วแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษเป็นหนังสือ พร้อมส่งสำเนาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบล่วงหน้าก่อนวันเริ่มการพิจารณาของคณะอนุกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

เมื่อประธานอนุกรรมการสอบสวนได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้เรียกประชุมคณะอนุกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้า

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ ส่งให้คณะอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานกรรมการ

การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวโทษ ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธินำทนายความ หรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ปากคำของคนได้

การส่งสำเนาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ และการดำเนินการอื่นใด คณะอนุกรรมการสอบสวนอาจใช้ดุลพินิจที่จะไม่เปิดเผยชื่อ ที่อยู่ ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือพยาน และข้อมูลอื่นใดที่ปรากฏในข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจถูกดำเนินคดีให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบก็ได้

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในกรณีมีเหตุจำเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวนอาจขอขยายเวลาต่อคณะกรรมการได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๓๗ เมื่อได้รับการร้องขอ และเห็นว่าเป็นกรณีจำเป็น เพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ให้คณะกรรมการมีอำนาจใช้ดุลพินิจขยายเวลาในการยื่นคำชี้แจงเพื่อแก้ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๖ ก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมข้อเท็จจริง และประวัติความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ตามพยานหลักฐานที่มีอยู่เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการสอบสวนต่อไป

การประชุมเพื่อพิจารณาคำเนินการสอบสวนจะกระทำก่อนสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษก็ได้ แต่กรณีที่จะเรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมาสอบสวน จะต้องกระทำภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ แล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจนำรายงานการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนมาประกอบการพิจารณาได้ การนำพยานหลักฐานมาใช้ประกอบการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนทำบันทึกให้ปรากฏว่า พยานหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากผู้ใดและเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในวรรคหนึ่ง ให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริงมาแสดงได้ จะใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการสอบสวนอาจมอบหมายให้อนุกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสองคน ไปดำเนินการสอบพยาน หรือรวบรวมพยานหลักฐานเฉพาะอย่างมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวโทษ และพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ที่สอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การจดบันทึกถ้อยคำ ให้ทำตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวโทษ และไม่ไปให้ถ้อยคำตามหนังสือเรียกของประธานอนุกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการสอบสวนต่อไป แต่ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจรวบรวมพยานหลักฐานทุกประเภท ซึ่งแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษนั้นประพฤติดังกรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ โดยไม่จำเป็นต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอ้างพยานหลักฐานเช่นว่านั้น

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า เอกสารหรือวัตถุพยานใดสมควรจะนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการสอบสวน ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองพยานหลักฐานนั้น ให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานอนุกรรมการสอบสวนเพื่อนำมาประกอบการสอบสวน

ข้อ ๔๔ การเสนอรายงานของคณะกรรมการสอบสวนต่อคณะกรรมการ ว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูลหรือไม่ ให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่อนุกรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมาก และต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๔๕ การเสนอรายงานของคณะกรรมการสอบสวนต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสรุปรายงานและความเห็น
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ และผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
- (๓) พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
- (๔) พยานหลักฐานที่รวบรวมได้
- (๕) ข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้พร้อมพยานหลักฐาน

(๖) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเป็นการประพฤติดังกรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ หมวดใด ข้อใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ไม่ได้ประพฤติดังกรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ ให้เสนอความเห็นว่า ให้ยกข้อกล่าวหา

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ได้ประพฤติดังกรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ ให้เสนอความเห็นว่าประพฤติดังกรรยาบรรณของวิชาชีพตาม

ข้อบังคับ หมวดใด ข้อใด พร้อมทั้งข้อเสนอในการวินิจฉัยความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔๖ ในการพิจารณาวินิจฉัยความผิดเบื้องต้นนั้น คณะอนุกรรมการสอบสวน อาจพิจารณาเหตุอันเป็นคุณต่อวิชาชีพ ต่อไปนี้ด้วยก็ได้

- (๑) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีคุณความดีมาก่อน
- (๒) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษรู้สึกถึงความผิดและพยายามบรรเทาผลร้าย แห่งความผิดแล้ว
- (๓) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษยอมรับผิดหรือให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาต่อคณะอนุกรรมการสอบสวน
- (๔) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษกระทำโดยหลงผิด แต่การกระทำนั้นไม่เกิดผลเสียหายต่อวิชาชีพ
- (๕) เหตุอื่น ๆ ที่คณะอนุกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิมีลักษณะทำนองเดียวกัน

หมวด ๗

การพิจารณาของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

ข้อ ๔๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานของคณะอนุกรรมการสืบสวนแล้ว ให้พิจารณารายงานและความเห็นนั้น โดยไม่ชักช้า หากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้ยังไม่เพียงพอต่อการพิจารณา คณะกรรมการอาจแจ้งให้คณะอนุกรรมการสืบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีกก็ได้

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดได้ทุกกรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าพฤติกรรมที่ปรากฏไม่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ ให้ยกข้อกล่าวหา

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นต่างไปจากคณะอนุกรรมการสืบสวน ให้เลขานุการแจ้งมติของคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไปนั้น ให้ประธานอนุกรรมการสืบสวนทราบ

ข้อ ๔๘ เมื่อคณะกรรมการพิจารณารายงานของคณะอนุกรรมการสืบสวนแล้ว เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล ให้เลขานุการแจ้งประธานอนุกรรมการสอบสวน เป็นหนังสือ พร้อมทั้งส่งรายงาน จำนวนการสืบสวน ตลอดจนพยานหลักฐานทั้งปวงของคณะอนุกรรมการสืบสวน เพื่อดำเนินการ โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๔๘ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน ให้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดที่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีพฤติการณ์ตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษหรือไม่เพียงใด

(๒) พฤติการณ์ตามที่ปรากฏใน (๑) เป็นการประพฤติดิจรยบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ หมวดใด ข้อใด

(๓) กำหนดระดับความผิด

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่แสวงหามาได้ยังไม่เพียงพอจะพิจารณาวินิจฉัย คณะกรรมการอาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบเพิ่มเติมแล้วแจ้งให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดได้ทุกกรณี ถ้าพฤติการณ์ที่ปรากฏไม่เป็นพฤติการณ์ที่ประพฤติดิจรยบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ ให้ยกข้อกล่าวหา ถ้าพฤติการณ์ที่ปรากฏเป็นพฤติการณ์ที่ประพฤติดิจรยบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ ให้วินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน ๕ ปี

(๔) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นต่างไปจากคณะอนุกรรมการสอบสวน ให้เลขานุการแจ้งมติคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไปนั้น ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนทราบ

ข้อ ๕๑ ภายใต้บังคับข้อ ๕๐ การวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ทำเป็นคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์คำวินิจฉัยไว้ด้วย

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเห็นว่า ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยนั้นต่อคณะกรรมการตุลาการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับคุรสภาว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิด
จรรยาบรรณของวิชาชีพ

หมวด ๘

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๕๐ (๑) หรือ (๒) ให้เลขานุการ
จัดทำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเพื่อให้ประธานกรรมการลงนาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ “คำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ”

(๒) ลำดับเลขที่ของคำวินิจฉัย

(๓) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๔) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๕) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

(๖) มติของที่ประชุมคณะกรรมการ

(๗) ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์คำวินิจฉัย

(๘) ลายมือชื่อประธานกรรมการ

(๙) วัน เดือน ปีที่มีคำวินิจฉัย

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๕๐ (๓) หรือ (๔) ให้
เลขานุการจัดทำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเพื่อให้ประธานกรรมการลงนาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ “คำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ”

(๒) ลำดับเลขที่ของคำวินิจฉัย

(๓) ข้อกฎหมายที่สนับสนุนการมีคำวินิจฉัย

(๔) ข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๕) ชื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือชื่อผู้ถูกกล่าวโทษ

(๖) ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นโดยสรุป

- (๗) มติของที่ประชุมคณะกรรมการ
- (๘) ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์คำวินิจฉัย
- (๙) ลายมือชื่อประธานกรรมการ
- (๑๐) วัน เดือน ปีที่มีคำวินิจฉัย

ข้อ ๕๕ กรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้เลขานุการบันทึกคำวินิจฉัยในทะเบียนผู้รับใบอนุญาตตามความในข้อ ๕๓ หรือข้อ ๕๔ โดยบันทึกเฉพาะเลขที่คำวินิจฉัย และมติของคณะกรรมการ

ให้สำนักงานส่งสำเนาคำวินิจฉัยไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย

- (๑) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
- (๒) ประธานอนุกรรมการสืบสวน และประธานอนุกรรมการสอบสวน
- (๓) ผู้บังคับบัญชา หรือนายจ้างของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ

ข้อ ๕๖ การเผยแพร่คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อสาธารณะให้เป็นไปตามความในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๕๗ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษได้รับแจ้ง เว้นแต่คณะกรรมการจะได้มีมติให้ทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยไว้ก่อน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้รับสำเนาคำวินิจฉัยแล้วให้ส่งใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของตนที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นคืนให้ครูสภาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

ข้อ ๕๘ การนับระยะเวลาการถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวโทษตามข้อ ๕๗ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์

ประธานกรรมการครูสภา

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสืบสวน/การสอบสวน (นาย/นาง/นางสาว).....ซึ่งถูกกล่าวหา/
ถูกกล่าวโทษว่ากระทำผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

ทำที่.....

วันที่..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....อายุ.....ปี

สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

คณะอนุกรรมการสืบสวน/คณะอนุกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้า
เป็นพยานในเรื่อง (นาย/นาง/นางสาว)ถูกกล่าวหา/
ถูกกล่าวโทษว่ากระทำผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพตามคำสั่ง.....
ที่...../.....ลงวันที่.....พ.ศ. และได้แจ้งให้ทราบด้วยว่า
คณะอนุกรรมการสืบสวน/คณะอนุกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย
อาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะอนุกรรมการสืบสวน/คณะอนุกรรมการสอบสวน
อาจมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะอนุกรรมการสืบสวน/คณะอนุกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่วงละเมิด ให้สัญญา หรือกระทำการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....ได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า คณะอนุกรรมการสืบสวน/คณะอนุกรรมการสอบสวน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า (นาย/นาง/นางสาว).....
ได้ให้การและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

(ลงชื่อ).....ประธานอนุกรรมการ

(ลงชื่อ).....อนุกรรมการ

(ลงชื่อ).....อนุกรรมการ

(ลงชื่อ).....อนุกรรมการ

(ลงชื่อ).....อนุกรรมการ

(ลงชื่อ).....อนุกรรมการ

(ลงชื่อ).....อนุกรรมการและเลขานุการ

(ลงชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ

หมายเหตุ

1. แบบให้ใช้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ ตามข้อ 28 แห่งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ และบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
2. แบบให้ใช้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำในการดำเนินการสืบสวนและการดำเนินการสอบสวน
3. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะอนุกรรมการสืบสวน/คณะอนุกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการ
ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้า
(นาย/นาง/นางสาว)..... ได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/
ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
คณะอนุกรรมการสืบสวน/คณะอนุกรรมการสอบสวน

(ลงชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา/ผู้ถูกกล่าวโทษ
(ลงชื่อ)..... ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า (นาย/นาง/นางสาว).....
ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

(ลงชื่อ)..... ประธานอนุกรรมการ
(ลงชื่อ)..... อนุกรรมการ
(ลงชื่อ)..... อนุกรรมการ
(ลงชื่อ)..... อนุกรรมการ
(ลงชื่อ)..... อนุกรรมการ
(ลงชื่อ)..... อนุกรรมการ
(ลงชื่อ)..... อนุกรรมการและเลขานุการ
(ลงชื่อ)..... ผู้ช่วยเลขานุการ

หมายเหตุ

1. แบบให้ใช้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษตามข้อ 40 แห่งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ
2. แบบให้ใช้ได้ทั้งการบันทึกคำให้การในการดำเนินการสืบสวนและการดำเนินการสอบสวน
3. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ข้อบังคับคุรุสภา

ว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ และมติคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๖ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ โดยความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการคุรุสภาจึงออกข้อบังคับว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัย การประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการอุทธรณ์คำวินิจฉัย การประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุรุสภา

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการคุรุสภา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุรุสภา

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคุรุสภา

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

“ประธานอนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานอนุกรรมการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ

“เจ้าหน้าที่อุทธรณ์” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้ง

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการคุรุสภารักษากฎการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรก แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิม เป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้าย แห่งระยะเวลาเป็นวันหยุดทำการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ในกรณีที่มีการขึ้นอุทธรณ์หลายครั้งในประเด็นเดียวกัน ให้ถือวันที่ขึ้นครั้งแรกเป็นวันเริ่มต้น ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์

ข้อ ๖ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งให้ บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ของ คณะอนุกรรมการ

หนังสือเรียกมาให้ถ้อยคำ หรือหนังสือแจ้งให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุพยานตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุด้วยว่าจะให้มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หรือวัตถุพยานในเรื่องใด

หมวด ๒

คณะอนุกรรมการอุทธรณ์คำวินิจฉัยการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย ประธานคนหนึ่งซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการและให้แต่งตั้งอนุกรรมการจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นสมาชิก คุรุสภาประเภทสามัญ ซึ่งมีความรู้ความชำนาญหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสิบปีและไม่เคยกระทำความผิด จรรยาบรรณหรือผิดวินัยจำนวนเก้าคน และจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายจำนวนหนึ่งคน

ให้เจ้าหน้าที่อุทธรณ์เป็นเลขานุการ

อนุกรรมการจะเป็นบุคคลเดียวกับอนุกรรมการสืบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพหรืออนุกรรมการสอบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพในเรื่องเดียวกันหรือในคราวเดียวกันมิได้

การดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๘ ให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์พิจารณาคำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) แสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง เว้นแต่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา
- (๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ
- (๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ออกไปตรวจสอบสถานที่

ผู้อุทธรณ์ต้องให้ความร่วมมือกับคณะอนุกรรมการในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่คณะอนุกรรมการ

ข้อ ๙ ให้อนุกรรมการตามข้อ ๘ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของคณะกรรมการ และอาจได้รับการแต่งตั้งอีก แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่อนุกรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของอนุกรรมการที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะมีการแต่งตั้งแทนหรือไม่ก็ได้

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง ให้อนุกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่าอนุกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

- ข้อ ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองในสาม เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

หมวด ๓
การอุทธรณ์

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพตามมาตรา ๕๔ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการ ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าว

ข้อ ๑๒ การอุทธรณ์ ต้องทำเป็นหนังสือใช้ถ้อยคำสุภาพ และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์
- (๒) ข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ ข้อโต้แย้งหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) คำขออุทธรณ์
- (๔) ลายมือชื่อผู้อุทธรณ์

ข้อ ๑๓ การยื่นอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการ ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) นำยื่นด้วยตนเอง
- (๒) มอบให้ผู้อื่นยื่นแทน
- (๓) ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ
- (๔) วิธีการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ยื่นด้วยตนเอง ให้ยื่นต่อหน่วยงานธุรการของสำนักงาน

ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้เจ้าหน้าที่ของถึงประธานกรรมการหรือหน่วยงานธุรการของสำนักงาน

ให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรับอุทธรณ์และให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์ในการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อ ๑๒ และให้ออกใบรับอุทธรณ์ หรือตอบแจ้งการรับอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

เมื่อได้รับอุทธรณ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับ และลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าอุทธรณ์ใดมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย ที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย คณะกรรมการจะสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาก็ได้

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์อาจคัดค้านอนุกรรมการตามข้อ ๑ ได้

วิธีการคัดค้าน เหตุแห่งการคัดค้าน การยื่นคำคัดค้าน และการพิจารณาคำคัดค้าน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

การพิจารณาของคณะอนุกรรมการอุทธรณ์

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะอนุกรรมการได้รับอุทธรณ์ ให้ประธานอนุกรรมการเรียกประชุมเพื่อกำหนดแนวทางพิจารณาอุทธรณ์ การแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม การรวบรวมพยานหลักฐาน การสรุปสำนวนอุทธรณ์ แล้วทำรายงานและความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด โดยไม่ชักช้า

การพิจารณาของคณะอนุกรรมการ ให้พิจารณาจากอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ สำนวนของคณะอนุกรรมการสอบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นหลัก และให้อยู่ในดุลพินิจของคณะอนุกรรมการที่จะใช้อำนาจตามข้อ ๖ ออกหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้บุคคลใด ๆ ส่งมอบพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการให้ได้ความจริงและเกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการได้รับแจ้งอุทธรณ์จากคณะกรรมการ ในกรณีมีเหตุจำเป็นประธานอนุกรรมการอาจขอขยายเวลาต่อคณะกรรมการ ได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๑๗ การประชุมคณะอนุกรรมการ ต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานอนุกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๘ การเสนอรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการต่อคณะกรรมการ ว่าอุทธรณ์
รับฟังได้หรือไม่นั้น ให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่อนุกรรมการผู้ใดมีความเห็นต่างไปจากอนุกรรมการฝ่ายข้างมาก และต้องการให้
บันทึกความเห็นที่ต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๑๙ การเสนอรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการต่อคณะกรรมการ อย่างน้อย
ต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาแล้วเสร็จ

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

(๓) เหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) ข้อเท็จจริงของเรื่องที่อุทธรณ์

(๕) พยานหลักฐานที่คณะอนุกรรมการรวบรวมได้

(๖) ความเห็นพร้อมทั้งเหตุผลของคณะอนุกรรมการ

(๗) ความเห็นของอนุกรรมการที่ต่างไปจากความเห็นใน (๖) ถ้ามี

การเสนอรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ให้เสนอ
พร้อมกับสำเนาเอกสารและพยานหลักฐานทั้งปวง

หากมีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการใด ให้ระบุรายการ
พยานหลักฐานที่ไม่ส่งไว้ในรายงานด้วย

หมวด ๕

การพิจารณาของคณะกรรมการ

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการ ให้ประธาน
กรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณา โดยไม่ชักช้า

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการ
ได้รับรายงานและความเห็นจากประธานอนุกรรมการ

ข้อ ๒๑ การพิจารณารายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการ ให้คณะกรรมการพิจารณาบทวนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพได้ ไม่ว่าจะปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความถูกต้องเหมาะสมของการทำคำวินิจฉัยดังกล่าว

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ ยังไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย คณะกรรมการอาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบเพิ่มเติม และแจ้งให้คณะอนุกรรมการดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพถูกต้องและเหมาะสมกับความผิด ให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพไม่ถูกต้อง และพฤติการณ์ที่ปรากฏไม่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ ให้ยกคำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิดและพฤติการณ์ที่ปรากฏเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับ ให้วินิจฉัยชี้ขาดตามระดับความผิด ดังต่อไปนี้

- (๑) ตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ทำเป็นคำสั่งวุฒิสภา พร้อมด้วยเหตุผลและอ้างอิง ข้อกฎหมายประกอบการวินิจฉัย

หมวด ๖

คำสั่งวุฒิสภา

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๒๒ ให้ทำเป็นคำสั่งวุฒิสภา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

(๔) ระเบียบวิธีการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ข้อ ๒๔ ให้เลขาธิการบันทึกคำสั่งตามข้อ ๒๓ ในทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาต และส่งสำเนาคำสั่งศาลฎีกาไปยังผู้อุทธรณ์ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้อุทธรณ์แล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีคำสั่ง

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ยินยอมลงนามรับทราบคำสั่งศาลฎีกา ให้เลขาธิการหรือผู้ได้รับมอบหมายทำการปิดคำสั่งศาลฎีกา ณ ภูมิลำเนาของผู้อุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๒๖ การเผยแพร่คำสั่งศาลฎีกาแก่สาธารณะให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๒๗ ผู้อุทธรณ์ซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้รับทราบคำสั่งศาลฎีกาแล้ว ให้ตอบรับทราบพร้อมทั้งส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาคืนให้สำนักงานเลขาธิการศาลฎีกาภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ข้อ ๒๘ การนับระยะเวลาพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้นับตั้งแต่วันที่ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งศาลฎีกาหรือวันที่ปิดคำสั่งศาลฎีกา ณ ภูมิลำเนาของผู้อุทธรณ์แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เสริมศักดิ์ วิศวลาภรณ์

ประธานกรรมการศาลฎีกา